

Rus, fattigdom, likegyldige foreldre og en svært mørk framtid preger barna i Tallinn. Gunn Strugstad innbringer lys og trygghet til tre av dem hjem.



TRYGG: Valentin Moissejev (5) fra Tallinn trives på gården hos familien Strugstad og blir tatt godt vare på av Ola Redving Strugstad (12).

Vivian Martinsen og Nils Kristian Thompson Eikeland (foto)
vivian.martinsen@i.no / Tlf. 98 25 21 88

I gangen hos Gunn Strugstad på Skjefte ligger det leker og flere poser med barneklær. Gunns barn har for lengst flyttet ut. Tre gutter fra Tallinn er på ferie hos Gunn. For en måned får de egne senger og trygghet. De kommer fra slumområdet Kopli i Hviterussland.

Guttene hadde ikke mye klær i bagasjen, men derimot mye livserfaring å bære på. Familien Strugstad åpnet hjemmet og hjertet for å gi Valentin Moissejev (5), Artur Zaripov (12) og Aleksei Mirovjevski (18) et uforglemmelig opphold, og troen på et bedre liv.

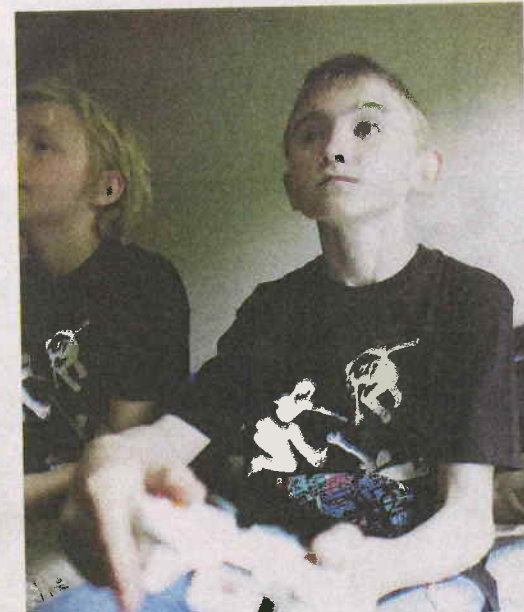
Bydelen Kopli var boligkvarteret til russiske arbeidere ved et sovjetisk skipsverft. Etter Sovjetunionens fall i 1992 ville arbeiderne reise tilbake til Russland. De fikk ikke innreisestillatelse. Estland ville heller ikke gi dem innpass. Menneskene her ble uten pass og mistet muligheten for arbeid. Vann og strøm forsvant, og forholdene ble verre for hvert år.

I dag er Kopli et slumområde og menneskene lever på et eksistensminimum. I dette området ble guttene født og har sin oppvekst. Fremtiden deres er heller mørk. Hit kom flyvertinne Gunn Strugstad i fjor gjennom «SAS Juleflyet». De besøkte mennesker som bodde under meget kummerlige forhold.

Dette gjorde et sterkt inntrykk på Gunn. Hun ønsket å hjelpe og kom i kontakt med en stiftelse i Tallinn som driver et barnehjem, og Norsk Forening for gatebarn i Estland. Da var det gjort. Valentin, Artur og Aleksei skulle på ferie til Gunn. Svigerinnen Anne-Brit Redving og broren Tore Strugstad stilte seg disponible.

SAS juleflyet er en aksjon som siden 2003 har basert seg på å hjelpe mennesker som lever på livets skyggeside i Tallinn. De bidrar også til barnehjemmet. Guttene bor ikke på barnehjemmet, men de spiser frokost og får leksehjelp hver dag, forteller Gunn. Hun forteller om familieforhold med mye rus og likegyldige foreldre og en framtid uten håp. Mange

svært mørk framtid brakte tre av dem hjem.



TV-SPILL: Artur Zaripov (12) kommer fra elendige forhold i Tallinn. Hos familien Strugstad får han være barn og kan gjøre ting han liker godt. Som det å spille tv-spill.



ANSVARFULL: Aleksei Mirovjevski (18) fikk et stor skrubbsår i ansiktet etter et uheldig fall på sykkel. Han var like blid og nyter det å feriere fra ansvaret for mor og søsken i Tallinn.



EGEN SYKKEL: Det går i hundre når Valentin Moissejev (5) trækker i vei. Det er ingen vits å sende sykkel til Tallinn for der vil den bli solgt for å skaffe penger.



UNIK: Turen til Tallinn gjorde sterkt inntrykk på flyvertinne Gunn Strugstad. Hun åpnet hjemmet sitt og satte av tid til å ta imot tre gutter fra Tallinn på ferie.

har spurt Gunn om ikke dette oppholdet gjør det vondt verre for guttene.

– Det er ikke slik det virker. Oppholdet motiverer guttene for skolegang, og de ser at det finnes muligheter. De kommer bort fra elendigheten en stund, understreker Gunn.

På Bruem ligger gården til svigerinne Ann-Brit Redving og broren Tore Strugstad. Her er det mye liv og røre om dagen. En femåring springer rundt og skøyer. Han har fått seg sykkel, og de voksne passer på at hjelmen er med. For det går fort når Valentin suser av gårde og bråbremser. Han ler høyt jo forttere det går. En liten hardhaus med masse humor.

Anne-Brit og Tore har to sønner boende hjemme i tillegg til guttene fra Tallinn. På gården jobber også Vitaliy Kashehuk fra Ukraina.

– Det er givende å ha guttene på besøk. Vi får så utrolig mye tilbake ved å se at de trives og blomstrer, forteller Anne-Brit som er vant med å åpne hjemmet sitt for andre. De siste ni årene har de vært avlastningshjem for barn og ungdom.

Aleksei (18) kan noe engelsk og oversetter gladelig til de to andre.

– Det er utrolig hva Valentin forstår selv om vi kommuniserer med kropp- og fingerspråk. Han har allerede lært noen norske ord. Hallo blir mye brukt, sier Gunn og ler hjertelig.